

[Martin Nielsen.]

han muligvis ikke er i Stand til at bebo Lejligheden, og da opstaar der et helt nyt Spørgsmaal. Jeg mener, at man bør have Opmærksomheden henvendt paa dette; det er for saa vidt ikke sagt til den højtærede Indenrigsminister, men det er en Henstilling til Regeringen i al Almindelighed. I øvrigt vil vi mene, at Lovforslaget bør gennemføres, og vi vil stemme for det.

Indenrigsministeren (*Bertel Dahlgaard*): Jeg takker for den Tilslutning, der fra saa mange Sider er givet til Lovforslaget, og jeg takker ogsaa for det Tilsgagn om velvillig Forhandling, der er givet fra andre Sider her i Salen.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard mente, at det ikke tilstrækkelig stærkt fremgik af Lovforslaget, hvilke Bestemmelser der var midlertidige, og hvilke der var permanente. Det er jeg ikke enig i. Jeg maa mene, at hver af Bestemmelserne indeholder det fornødne med Hensyn til Gyldighedstiden. Jeg lagde nok Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Bindslev mente, at dette ikke gjaldt § 4, idet denne ikke var tidsbegrænset. Det ærede Medlem kan for saa vidt have Ret, som der ikke positivt staar i § 4, at denne Paragraf gælder til det og det Tidspunkt, men den er jo knyttet til de tidligere Paragraffer, der er tidsbegrænsede i den Forstand, at Uopsigelighedsbestemmelserne og Bestemmelserne vedrørende Maksimum af den Leje, der maa tages, falder bort til de Tidspunkter, der er angivet, hvis ikke anden Lovgivning forinden er vedtaget, og det er klart, at naar de falder bort, har § 4 overhovedet ingen Mening; den er i Ord og Indhold knyttet til de tidligere Bestemmelser. Men da der ikke er nogen Uenighed om selve Sagen mellem det ærede Medlem Hr. Bindslev og mig, kan der jo heller ikke være nogen Uenighed om eventuelt at accentuere det.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard nævnte som en Indvending mod Lovforslaget, at man plejede ikke her i Rigsdagen at lovgive med tilbagevirkende Kraft. Det kan for saa vidt være rigtigt, som de fleste Love jo ikke har tilbagevirkende Kraft, men dette Folketing har dog vedtaget mange Love med Bestemmelser med tilbagevirkende Kraft. Ogsaa siden Krigens Udbrud er der vedtaget Love her i Tinget med Bemyndigelser, som kan anvendes med tilbagevirkende Kraft, og hvortil alle har givet deres Tilslutning. Det er klart, at der skal være en særlig Grund dertil. Den

Grund, der foreligger her — det vil man ogsaa se af Formuleringen — for at medtage denne Periode mellem Krigens Udbrud og Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden, er den stærke Indvirkning, som en i økonomisk Henseende saa voldsom Begivenhed som Krigen kan faa.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard, og det gjaldt ogsaa det ærede Medlem Hr. Bindslev, talte om de Vanskeligheder, den kommende Tid vil stille Byggeriet over for. Man talte i denne Forbindelse ogsaa om Finansieringsforholdene, Prioriteringsforholdene, og det kan jeg i enhver Henseende slutte mig til. De Vanskeligheder, vi her vil komme til at staa over for i den kommende Tid, drejer sig dels om Prioriteringsforholdene for det, jeg vil kalde det helt fremtidige Byggeri, det som skal paabegyndes efter det nuværende Tidspunkt. Her maa meget betydelige Overvejelser sættes ind, og jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Hartel, at en af de Ting, jeg meget stærkt maa beklage, er, at Gennemførelsen af den udmærkede Lov om Sanering af usunde Bydele, der blev vedtaget i sidste Samling, i Praksis vil komme til at støde paa langt større Vanskeligheder, end vi ellers kunde have regnet med. Men der er ogsaa det Prioriteringssspørgsmaal, der knytter sig til Byggeri, som allerede er i Gang; og som er paabegyndt under langt gunstigere Prioriteringsforhold, langt gunstigere Obligationsskurser end dem, der er gældende i Dag. Der vil her blive meget store Vanskeligheder for de paagældende Bygherrer.

Jeg kan i denne Forbindelse sige, at det er meget beklageligt, at den Lov, vi vedtog i Foraaret, Loven af 15. Marts 1939, der gav Adgang til at give Laan i Bygninger, der endnu ikke var færdige, og Adgang til at realisere Obligationerne paa et Tidspunkt, hvor Byggeriet endnu ikke var færdigt, ikke har kunnet finde større Anvendelse. Det er beklageligt, at kun een af Landets Kreditforeninger, den Kreditforening, det ærede Medlem Hr. Krag sidder i Direktionen for, har gennemført Statutændringer, som har sat Foreningen i Stand til at benytte denne Lov, medens andre Kreditforeninger har gennemført Statutændringer i en saadan Form, at man maatte vide, at Loven saa ikke kunde finde Anvendelse.

Det ærede Medlem Hr. Bindslev nævnte Bestemmelsen i § 4 om, at den almindelige Betingelse for, at Ejeren kan gaa til en rimelig Forhøjelse af Lejen, er, at det tidligere Lejemaal har bestaaet i mindst